

vonnis

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Sector civiel recht

zaaknummer / rolnummer: 378972 / HA ZA 10-3834

Vonnis van 21 maart 2012

in de zaak van

1. de besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid **GAASTRA INTERNATIONAL SPORTSWEAR B.V.**,
 2. de besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid **X-ONE B.V.**,
- beide gevestigd te Wierden,
eiseressen,
advocaat mr. J.P. Heering te 's-Gravenhage, voorheen mr. E. Grabandt,

tegen

[X],
wonende te [B],
gedaagde,
advocaat mr. E.N.J. Molendijk te Spijkenisse.

Eiseressen zullen hierna tezamen Gaastra c.s. en ieder afzonderlijk respectievelijk Gaastra International en X-One genoemd worden. Gedaagde zal hierna [X] genoemd worden. Voor Gaastra c.s. is de zaak behandeld door mr. T. Berendsen, advocaat te 's-Hertogenbosch. Voor [X] door de advocaat voornoemd.

1. De procedure

- 1.1. Het verloop van de procedure blijkt uit:
- het vonnis in incident van 9 februari 2011;
 - het tussenvonnissen van 23 februari 2011 waarbij een comparitie van partijen is bevolen;
 - de beschikking van 17 maart 2011 waarbij de comparitie van partijen is bepaald op 5 oktober 2011;
 - het proces-verbaal van de comparitie van partijen van 5 oktober 2011 en de daarin genoemde stukken;
 - de brief van 13 oktober 2011 van mr. Molendijk met het verzoek om aanpassing van een zin het proces-verbaal van de comparitie;
 - de brief van de rechtbank aan mr. Molendijk van 3 november 2011 waarin de rechtbank het verzoek om wijziging van het proces-verbaal afwijst;
 - het rolbericht van 21 maart 2012 met wijziging van de advocaat van Gaastra c.s.

1.2. Ten slotte is vonnis bepaald. Om organisatorische redenen wordt dit vonnis gewezen door een andere rechter dan door de comparitierechter van 5 oktober 2011.

2. De feiten

2.1. X-One is houdster van de volgende merkrechten (hierna: de GAASTRA merken):
- het Gemeenschapswoordmerk GAASTRA, geregistreerd onder nummer 3058799 op 17 januari 2005, voor onder meer kleding in klasse 25 (hierna: het Gemeenschapsmerk);
- het Beneluxwoordmerk GAASTRA, gedeponeerd op 22 maart 1996 en ingeschreven onder nummer 704202, voor onder meer kleding in klasse 25 (hierna: het Beneluxmerk).

2.2. X-One heeft aan Gaastra International een licentie verstrekt voor het op de markt brengen van kleding en daarbij behorende accessoires onder de GAASTRA merken in de Europese Gemeenschap.

2.3. Omstreeks maart 2010 heeft Gaastra c.s. geconstateerd dat op de website www.marktplaats.nl onder andere onder de namen '[Z]', '[Z] & [M]' en '[D]' namaakkleding voorzien van de GAASTRA merken ter verkoop werd aangeboden (hierna: de 'Marktplaats advertentie').

2.4. Gaastra c.s. heeft onderzoeksbureau Goorts Onderzoek & Consultancy B.V. (hierna: Goorts) opdracht gegeven in kaart te brengen wie er schuil ging achter de namen 'Rob', 'Rob & Marijke' en 'Danny' en om een testaankoop te doen bij die persoon.

2.5. Goorts heeft in een rapport gedateerd 16 maart 2010 aan Gaastra c.s. verslag gedaan van haar onderzoek (hierna: het rapport Goorts). In het rapport Goorts zijn opgenomen: 'Gegevens subject' '[R]' met de naam en adresgegevens van [X] en een foto van een man, en 'Gegevens subject' 'waarschijnlijk [J]' met de naam en adresgegevens van '[Y]' en een foto van een man. Goorts heeft in haar rapport beschreven dat haar onderzoekers in de periode gelegen tussen 16 maart 2010 en 29 maart 2010 contact hebben gehad per e-mail met ene [J] over het leveren van merkkleding waaronder kleding van Gaastra en dat zij telefonisch afgesproken hebben met ene [R] voor het ophalen van de kleding. Volgens de onderzoekers is er éénmaal een fysieke ontmoeting geweest met [R] op 29 maart 2010. Bij die ontmoeting heeft [R] aan de desbetreffende onderzoeker (onder andere) een Gaastra shirt verkocht en geleverd. In het rapport Goorts is hierover het volgende opgenomen:

"29-3-2010

Bestelde kleding afgehaald op adres [ADRES] te [PLAATS]. Dit is aan een woonwagenkamp.

18.15 uur

RO2 belt met 06-[NUMMER]. Een jongeman neemt op en zegt dat ik naar de [ADRES] te [PLAATS] moet komen.

18.45 uur wordt RO2 aangesproken door '[R]' (zie de foto van [X]). (...) '[R]' heeft dezelfde stem en spraakwijze als de jongeman aan de telefoon.

We gaan samen, via een poort/hek naar de achterkant van [ADRES]. '[R]' opent met een sleutel een kleine opbergruimte. Er liggen redelijk veel Armani spijkerbroeken en aan een rek hangen shirts en polo's van onder andere Le Coq Sportive, La Coste (geen McGregor). Hij geeft me het bestelde shirt van Gaastra en de spijkerbroek van Armani. (...)"

2.6. In het rapport Goorts is e-mailcorrespondentie opgenomen tussen ‘[J]’ en een onderzoeker van Goorts over de bestelling en levering van kleding. In een e-mailbericht van 17 maart 2010 schrijft ‘[J]’ aan de onderzoeker van Goorts voor zover relevant:

*“(...) ik heb vernomen van [R] dat je de broek en shirt opgestuurd wilt hebben.
(...)”*

2.7. In het rapport Goorts is een advertentie van www.marktplaats opgenomen waarin voor zover relevant staat (alsmede nog een advertentie met een vergelijkbare inhoud):

*“D&G, Moncler, Dsquared, Gaastra, Lacoste, Replay, Armani
NIEUW!!!*

- *Prijs: € 35,--*
- *Bekeken: o keer sinds 15-03-10, 22:08*

(...)

WIJ VERKOPEN ALLE MERKEN KLEDING NIEUW!!!

*TOPKWALITEIT! VESTEN, BROEKEN, T-SHIRTS, LONGSLEEVES, POLO'S
ENZ.*

LOSVERKOOP!

KOM LANGS EN KLEED JEZELF LEUK AAN VOOR EEN LEUKE PRIJS!

TEL 06-[NUMMER]

MVG (...)”

2.8. Tot de gedingstukken behoort een verklaring van mr. G. van den Broek, trademark protection manager van Gaastra c.s., die het gekochte shirt heeft onderzocht en schriftelijk verklaart dat sprake is van namaak.

2.9. Op 17 mei 2010 heeft Gaastra International [X] schriftelijk gesommeerd met onmiddellijke ingang inbreuk op het GAASTRA merk te staken en een onthoudings- en afstandsverklaring te ondertekenen waarin [X] akkoord gaat met afdracht van de genoten bruto winst en vergoeding van geleden schade en kosten van Gaastra International die worden gesteld op €2.500,--.

2.10. Op 25 juni 2010 heeft de advocaat van Gaastra c.s. [X] nogmaals gesommeerd overeenkomstig de hiervoor vermelde sommatie.

3. Het geschil

3.1. Gaastra c.s. vordert - samengevat - voor zover mogelijk uitvoerbaar bij voorraad, een verbod op inbreuk op de GAASTRA merken, opgave van inkoop-, verkoop-, winst- en voorraadgegevens, afgifte van de voorraad ter vernietiging, alles met bepaling van dwangsommen, alsmede een veroordeling tot betaling van schadevergoeding nader op te maken bij staat, een voorschot op schadevergoeding van €1.641,06 (tijdens de zitting verlaagd tot een bedrag van €500,--), met veroordeling van [X] in de proceskosten overeenkomstig artikel 1019h van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering (hierna: ‘Rv’), te vermeerderen met wettelijke rente.

3.2. Gaastra c.s. legt aan haar vorderingen ten grondslag dat [X] namaakkleding voorzien van de merken heeft aangeboden en verhandeld zonder toestemming van de

merkhouders. Gaastra c.s. baseert het gevorderde inbreukverbod op haar Gemeenschapsmerk en haar Beneluxmerk en stelt dat er sprake is van inbreuk in de zin van artikel 9 van de Verordening (EG) nr. 207/2009 van de Raad van 26 februari 2009 inzake het Gemeenschapsmerk (hierna: 'GMVo'), respectievelijk in de zin van artikel 2.20 lid 1 van het Beneluxverdrag inzake de Intellectuele Eigendom (merken en tekeningen of modellen) (hierna: 'BVIE'). Ook stelt Gaastra c.s. dat [X] onrechtmatig jegens Gaastra c.s. handelt. Gaastra c.s. stelt daardoor schade te lijden die bestaat uit winstderving en reputatieschade. Gaastra c.s. legt de artikelen 2.21 lid 3 en 4 en 2.22 lid 4 BVIE, die ook gelden voor inbreuken op Gemeenschapsmerken, ten grondslag aan haar overige vorderingen.

3.3. [X] voert verweer.

3.4. Op de stellingen van partijen wordt hierna, voor zover van belang, nader ingegaan.

4. De beoordeling

Bevoegdheid

4.1. In het vonnis in incident van 9 februari 2011 heeft de rechtbank reeds bepaald dat zij bevoegd is kennis te nemen van de vorderingen.

Inbreuk

4.2. Gaastra c.s. heeft gemotiveerd gesteld dat [X] kleding heeft verhandeld die zonder toestemming van X-One is voorzien van het Gemeenschapsmerk dan wel van het Beneluxmerk.

4.3. [X] betwist dat sprake is van merkinbreuk. Hij betwist dat hij op www.marktplaats.nl kleding heeft aangeboden en hij betoogt dat hij slechts op verzoek van een kennis, ter zitting heeft [X] verduidelijkt dat het gaat om [Y] die ook in het rapport Goorts wordt genoemd, het shirt aan de koper, naar later bleek de onderzoeker van Goorts, heeft afgegeven en van de koper een bedrag van €30,- in ontvangst heeft genomen voor deze kennis, voor welke dienst hij van [Y] van de koopprijs een bedrag van €5,- mocht houden. Aldus is van verkoop of verhandelen door hemzelf geen sprake, de koop was immers al eerder zonder zijn tussenkomst tot stand gekomen, zo stelt [X]. Ook stelt [X] zich op het standpunt dat de telefoon met nummer 06-[NUMMER] niet van hem is maar dat hij deze van weer een andere kennis heeft ontvangen.

4.4. Het verweer faalt. Uit de in het rapport Goorts opgenomen e-mailcorrespondentie tussen [Y] (onder de naam '[J]') en de onderzoeker van Goorts blijkt dat er niet alleen contact is geweest tussen '[R]' of te wel [X] en de onderzoeker van Goorts over de locatie waar de bestelling kon worden afgehaald maar ook al eerder over de bestelling zelf zie hiervoor in 2.6. Ook blijkt uit het rapport Goorts dat het telefoonnummer dat in de advertenties op www.marktplaats.nl staat, overeenstemt met het telefoonnummer dat [X] heeft gebruikt voor zijn contact met de onderzoeker van Goorts over het afhalen van de bestelling zie hiervoor in 2.7. Ook als juist is, zoals [X] heeft betoogd, dat die telefoon niet zijn eigendom is maar dat hij deze van weer een andere kennis heeft ontvangen, doet dit aan hiervoor genoemde omstandigheden niet af. [X] heeft de bevindingen in het rapport Goorts niet weersproken. Naar het oordeel van de rechtbank blijkt uit het rapport Goorts dat de

betrokkenheid van [X] bij de test aankoop van het shirt van het merk GAASTRA groter was dan het naar zeggen van [X] enkele in opdracht van [Y] afgeven van het shirt aan de onderzoeker van Goorts en het in ontvangst nemen van de voor het shirt te betalen koopprijs zoals Gaastra c.s. terecht stelt. Gelet hierop is naar het oordeel van de rechtbank sprake van het door [X] in de handel brengen van het shirt van het merk GAASTRA door [X] als bedoeld in artikel 9 lid 2 sub b GMVo dan wel artikel 2.20 lid 2 sub b BVIE.

4.5. Voorts betwist [X] bij gebrek aan wetenschap dat het shirt dat hij heeft afgegeven aan de onderzoeker van Goorts namaak was. Naar het oordeel van de rechtbank faalt ook dit verweer reeds om de navolgende reden. Voor zover [X] met zijn verweer heeft bedoeld te stellen dat het shirt van het merk GAASTRA geen namaak was maar origineel, had [X] immers behoren te stellen en zondig bewijzen dat de rechten van Gaastra c.s. ten aanzien van dit shirt zijn uitgeput als bedoeld in artikel 13 lid 1 GMVo dan wel artikel 2.23 lid 3 BVIE zodat Gaastra c.s. gebruik van haar merk ten aanzien van dit shirt niet meer kan verbieden, hetgeen [X] heeft nagelaten.

4.6. Voor zover al sprake is van namaak, betwist [X] dat hij wist dat het shirt dat hij aan de onderzoeker van Goorts heeft geleverd namaak was. Ook als die stelling juist zou zijn, hetgeen gemotiveerd is betwist door Gaastra c.s., dan kan dit niet leiden tot het oordeel dat geen sprake is van merkinbreuk omdat artikel 9 GMVo noch artikel 2.20 BVIE kennis of bewustheid van merkinbreuk vereist.

4.7. De rechtbank komt dan ook tot de conclusie dat [X] inbreuk heeft gemaakt op het Gemeenschapsmerk op grond van artikel 9 lid 1 sub a GMVo en op het Beneluxmerk op grond van artikel 2.20 lid 1 sub a BVIE. Het gevorderde verbod om inbreuk te maken op het Gemeenschapsmerk van X-One is dientengevolge toewijsbaar. Dat Gaastra c.s. een afzonderlijk belang heeft bij toewijzing van het gevorderde verbod om inbreuk te maken op het Beneluxmerk is gesteld noch gebleken.

4.8. Nu Gaastra International geen beroep doet op merkrechten waarvan zij zelf de houder is, bestaat er geen grondslag voor haar vordering tot staking van merkinbreuk. Jegens Gaastra International zal het gevorderde verbod derhalve worden afgewezen.

Schade

4.9. Gaastra c.s. vordert schadevergoeding nader op te maken bij staat en een voorschot op de door [X] te betalen schadevergoeding.

4.10. Ingevolge het bepaalde in artikel 14 en 101 GMVo jo artikel 2.21 BVIE volgt uit de vaststelling van merkinbreuk dat X-One als houder van het Gemeenschapsmerk waarop inbreuk is gemaakt, recht heeft op vergoeding van de door haar geleden schade. Ook Gaastra International heeft als licentiehouder recht op vergoeding van de door haar geleden schade ten gevolge van de merkinbreuk ingevolge het bepaalde in artikel 22 lid 4 GMVo jo artikel 2.32 lid 4 BVIE.

4.11. Gaastra c.s. heeft gesteld dat [X] meer kleding van het merk GAASTRA heeft verhandeld dan het ene shirt dat door de onderzoeker van Goorts is gekocht. Hiertoe heeft Gaastra c.s. gewezen op de advertenties op www.marktplaats.nl als vermeld in het rapport Goorts hiervoor vermeld in 2.7 en op het feit dat [X] het inbreukmakende shirt heeft

geleverd vanuit een opslagplaats waar meer kleding lag, eveneens zoals blijkt uit het rapport Goorts. Gaastra c.s. stelt dat de schade die zij lijdt bestaat uit winstderving omdat consumenten namaakkleding kopen in de veronderstelling dat zij een origineel product kopen. Daarnaast lijdt Gaastra c.s. reputatieschade doordat de zorgvuldig opgebouwde goede naam en reputatie van het GAASTRA merk door het verhandelen van namaakkleding wordt aangetast.

4.12. [X] betwist in zijn algemeenheid dat Gaastra c.s. schade lijdt door de verkoop van namaak GAASTRA kleding in de vorm van winstderving omdat gesteld noch gebleken is dat degene die een namaakartikel koop een echt artikel zou hebben gekocht als er geen namaakartikel zou worden aangeboden en omdat niet vast staat dat een koper van namaakkleding in de veronderstelling verkeerd dat hij een origineel product koopt. Ook betwist [X] dat Gaastra c.s. reputatieschade lijdt omdat gesteld noch gebleken is dat de kwaliteit van de originele artikelen beter is dan van de namaakartikelen, omdat niet vaststaat dat de reputatie van Gaastra c.s. wordt aangetast door namaakkleding terwijl [X] stelt dat er juist een reclamewerking uitgaat van namaakkleding van het merk GAASTRA omdat de kleding meer in het straatbeeld is te zien. Ook betwist [X] dat hij meer dan één GAASTRA shirt heeft verhandeld.

4.13. Vast staat dat [X] ten minste één inbreukmakend shirt van het merk GAASTRA heeft verhandeld. De rechtbank verwerpt het verweer van [X] dat Gaastra c.s. geen schade lijdt door de verkoop van namaakkleding. De rechtbank acht de mogelijkheid dat Gaastra c.s. door de verkoop van het inbreukmakende shirt schade enige, zij het beperkte, schade heeft geleden aannemelijk.

4.14. Dat de omvang van het inbreukmakend handelen van [X] meer GAASTRA kleding betreft dan het ene inbreukmakende shirt is door Gaastra c.s. gelet op de gemotiveerde betwisting door [X] onvoldoende nader onderbouwd. Uit het rapport Goorts blijkt wel dat in de opslagruimte die de onderzoeker van Goorts heeft gezien meer kleding aanwezig was van diverse kledingmerken, dat daar anders dan het ene gekochte shirt ook kleding van het merk GAASTRA bij zat, blijkt even wel niet uit het rapport. Weliswaar wordt in de advertenties opgenomen in het rapport Goorts (zie hiervoor in 2.7) in ieder geval de suggestie gewekt dat ook van het merk GAASTRA diverse kledingstukken te koop worden aangeboden, dat de advertenties door [X] zijn geplaatst is evenwel gesteld noch gebleken, hetgeen overigens onverlet laat dat zoals hiervoor vastgesteld het telefoonnummer dat in de advertenties staat wel door [X] is gebruikt. Ook de stelling van [X] tijdens de zitting dat hij meerdere klanten heeft gehad voor de kleding in de opslagruimte is onvoldoende om te oordelen dat het daarbij specifiek ging om GAASTRA kleding.

4.15. Nu de omvang van het inbreukmakend handelen daarmee vast is komen te staan, kan de schade thans reeds worden begroot. Verwijzing naar de schade staat is derhalve niet nodig zodat de vordering in zoverre wordt afgewezen. Gaastra c.s. heeft tijdens de zitting nader toegelicht dat zij het gevorderde voorschot op de schadevergoeding (waarvan Gaastra c.s. tijdens de zitting heeft verduidelijkt dat zij anders dan vermeld in het petitum van de dagvaarding niet een voorschot van €1.641,-- vordert maar een bedrag van € 500,--) niet precies kan onderbouwen maar dat dit een reëel bedrag is omdat de omvang van de inbreuk groter is dan het enkele van [X] gekochte shirt. Nu Gaastra c.s. aldus geen indicatie heeft gegeven ten aanzien van de begroting van de schade, ziet de rechtbank aanleiding aan te knopen bij de onweersproken stelling van [X] dat zijn winst terzake het inbreukmakende

shirt €5,- was. De rechtbank begroot de door Gaastra c.s. geleden schade dan ook op €5,- en zal [X] veroordelen tot betaling van dit bedrag aan Gaastra c.s. Het door Gaastra c.s. gevorderde voorschot op de schadevergoeding wordt mitsdien afgewezen.

Nevenvorderingen

4.16. Gaastra c.s. vordert voorts afgifte van de gehele voorraad inbreukmakende producten. Deze vordering wordt alleen al afgewezen omdat gesteld noch gebleken is dat [X] nog inbreukmakende producten in voorraad heeft.

4.17. Ook vordert Gaastra c.s. een bevel aan [X] om rekening en verantwoording af te leggen over diverse informatie. Het gevorderde opgavebevel ten aanzien van de exacte datum waarop [X] de inbreukmakende producten voor het eerst heeft ingekocht wordt reeds afgewezen bij gebreke van een toelichting door Gaastra c.s. van de grondslag voor deze vordering. Nu de rechtbank de schade reeds heeft begroot, heeft Gaastra c.s. geen belang bij toewijzing van een bevel om rekening en verantwoording af te leggen ten aanzien van afnemers, inkoop- en verkoopaantallen en winst zodat ook de rekening en verantwoording daarover zal worden afgewezen. Gelet op het hiervoor in 4.16 is overwogen, wordt bij gebrek aan belang het gevorderde opgavebevel ten aanzien van de voorraad van [X] afgewezen.

4.18. Ten aanzien van de gevorderde rekening en verantwoording over de leverancier(s) van [X] overweegt de rechtbank als volgt. [X] heeft zich hier tegen verzet, stellende dat de gevorderde informatie niet in zijn bezit is. De rechtbank verwerpt dit verweer. Uit hetgeen [X] tijdens de zitting heeft verklaard, blijkt dat naast [X] en [Y] nog anderen betrokken waren bij het in de handel brengen van het inbreukmakende GAASTRA shirt. Gelet hierop, sluit de rechtbank niet uit dat [X] over meer gegevens beschikt betreffende leverancier(s) dan hij tot nu toe heeft verstrekt. De gevorderde opgave zal dan ook in die beperkte zin worden toegewezen. De gevorderde accountantsverklaring wijst de rechtbank evenwel af nu gesteld noch gebleken is dat Gaastra c.s. specifiek belang heeft bij een accountantsverklaring als de opgave slechts ziet op informatie over de leverancier(s) van [X].

4.19. De gevorderde dwangsommen zijn zoals hierna verwoord eveneens toewijsbaar.

4.20. Hetgeen partijen overigens nog ter zake hebben gesteld en aangevoerd, behoeft gelet op het voorgaande geen bespreking meer.

Proceskosten

4.21. In het vonnis in incident van 9 februari 2011 heeft de rechtbank geoordeeld dat [X] in de proceskosten van het incident dient te worden veroordeeld. Nu Gaastra c.s. in het incident geen proceskosten ex artikel 1019h Rv heeft gevorderd, zal de rechtbank aansluiting zoeken bij het liquidatietarief. De proceskosten worden derhalve begroot op €452,-(salaris advocaat 1 punt x tarief II (€452,-))

4.22. Gelet op de afwijzing van een belangrijk deel van de vorderingen in de hoofdzaak te weten het gevorderde inbreukverbod ten aanzien van Gaastra International, de gevorderde afgifte van de voorraad, het grootste gedeelte van de gevorderde rekening en

verantwoording en de gevorderde accountantsverklaring alsmede gelet op de toewijzing van een bedrag aan schadevergoeding dat overeenkomt met 1% van het als voorschot op de schade gevorderde bedrag, heeft [X] niet als de grotendeels in het ongelijk gestelde partij te gelden. Daarin vindt de rechtbank aanleiding de proceskosten in de hoofdzaak tussen partijen te compenseren, in de zin dat partijen ieder de eigen kosten dragen.

5. De beslissing

De rechtbank

in het incident

5.1. veroordeelt [X] in de proceskosten aan de zijde van Gaastra c.s. tot op heden begroot op €452,-;

5.2. verklaart dit vonnis tot zover uitvoerbaar bij voorraad;

in de hoofdzaak in de procedure tussen X-One enerzijds en [X] anderzijds:

5.3. beveelt [X] om met onmiddellijke ingang na betekening van dit vonnis iedere inbreuk op het merk GAASTRA in de Gemeenschap te staken en gestaakt te houden, meer in het bijzonder om het vervaardigen, aanbieden, importeren, verkopen, leveren, in voorraad houden of anderszins verhandelen van kleding in de Gemeenschap die zonder toestemming van X-One is voorzien van het merk GAASTRA (hierna: de 'inbreukmakende producten') te staken en gestaakt te houden;

en voorts in de hoofdzaak in de procedure tussen X-One en Gaastra International enerzijds en [X] anderzijds:

5.4. beveelt [X] om binnen zes weken na betekening van dit vonnis de raadsman van X-One en Gaastra International te voorzien van een schriftelijke, met aanhechting van kopieën van alle ter staving van die opgave relevante bescheiden, van al hetgeen haar bekend is omtrent de herkomst van het verhandelde inbreukmakende product, alsmede van de volledige bij [X] bekende namen en adressen van de leverancier(s) van het inbreukmakende product, hun e-mailadres(sen), telefoonnummer(s) en bankrekeningnummer(s);

5.5. bepaalt dat [X] voor iedere dag dat hij in strijd handelt met het onder 5.3. en/of 5.4 bepaalde, aan de betreffende eiseres(sen) een dwangsom verbeurt van €1.000,-, met een maximum aan in totaal per eiseres te verbeuren dwangsommen van €50.000,-;

5.6. veroordeelt [X] om tegen behoorlijk bewijs van kwijting aan X-One en Gaastra International te betalen een bedrag van €5,-;

5.7. verklaart dit vonnis tot zover uitvoerbaar bij voorraad;

5.8. bepaalt dat iedere partij de eigen proceskosten draagt;

5.9. wijst het meer of anders gevorderde af.

Dit vonnis is gewezen door mr. M.P.M. Loos en in het openbaar uitgesproken op
21 maart 2012.